

**EL SISTEMA DE LA
SEGURETAT SOCIAL
I LA SEVA REFORMA
PREGUNTES AMB RESPOSTA**

Gener del 2011

DOCUMENTS DE FORMACIÓ

INTRODUCCIÓ

De nou ens volen fer creure que el sistema públic de pensions està a punt de desaparèixer i que si no es fan reformes de manera urgent els mercats actuaran en contra de l'estat espanyol com ha passat amb Grècia i Irlanda. El govern de Zapatero i tot el parlament, amb petites excepcions, proposen modificar el règim de les pensions.

Des de la CGT de Catalunya volem demostrar que la base científica que sosté aquestes tesis de viabilitat està recolzada i pensada per uns interessos econòmics concrets. Uns interessos que no són, evidentment, els de la majoria dels treballadors i treballadores.

Indigna que els i les que s'autodenominen d'esquerres estiguin fent el treball brut propi de la dreta; allargar l'edat laboral a les treballadores i els treballadors quan els avenços tecnològics ens haurien de portar a la situació contrària, es a dir anar cap a la reducció de la jornada de treball. A la vegada que és un insult plantejar que pel càlcul de les pensions s'utilitzi tota la vida laboral de les persones, quan la plena ocupació no està aconseguida encara. Sabem que el que pretenen és abaratir les futures pensions i afavorir els plans de pensions privats. Sabem que aquest és el seu objectiu real.

Des de la CGT de Catalunya no restarem impassibles davant d'aquesta nova agressió injusta i injustificable. El retrocés en el sistema de la Seguretat Social no és negociable.

El document que tens a les teves mans és un resum extret d'unes jornades de formació d'Acció Social de Catalunya al local de la CGT de Barcelona, en les que hi van col·laborar l'Alex Tisminetzsky, advocat del Col·lectiu Ronda, i l'economista Elena Idoate, membre del Seminari d'Economia Crítica de Taifa. Juntament amb apunts de documents elaborats pels economistes Vicenç Navarro, Juan Torres i Alberto Garzón editat per ATTAC. I amb les idees i aportacions dels i les membres de les diferents secretaries del Secretariat Permanent de la CGT de Catalunya.

Amb ell volem intentar clarificar els dubtes i posar al descobert que la reforma de les pensions és una tornada de rosca més a l'explotació a la que estem sotmeses les treballadores en aquesta societat. Una societat amb un repartiment injust de la riquesa i que suporta una crisi amb el 20% d'aturats i aturades.

Des de la CGT de Catalunya defensem el sistema de pensions actual i que els avenços i canvis vagin en la línia d'un sistema universal i solidari.

Salut i Anarcosindicalisme

Secretariat Permanent de la CGT de Catalunya, gener del 2011.

ÍNDEX

1.- QUÈ ÉS UN SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS?.....	pàg.5
2.- DE QUINS RISCOS ENS PROTEGEIX LA SEGURETAT SOCIAL?.....	pàg.5
3.- QUAN NEIX LA SEGURETAT SOCIAL?.....	pàg.5
4.- QUAN NEIX LA SEGURETAT SOCIAL A L'ESTAT ESPANYOL?.....	pàg.6
5.- COM ES FINANÇA LA SEGURETAT SOCIAL?.....	pàg.6
6.- QUINES REFORMES HA PATIT EL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL DE L'ESTAT ESPANYOL?.....	pàg.7
7.- QUÈ SÓN LES COTIZACIONS SOCIALS?.....	pàg.8
8.- ÉS OBLIGATORI QUE ES FINANCI AIXÍ LA SEGURETAT SOCIAL?.....	pàg.8
9.- QUINS TIPUS DE SISTEMES DE PENSIONS HI HA?.....	pàg.8
10.- I NOSALTRES, QUIN SISTEMA TENIM?.....	pàg.9
11.- QUÈ SÓN ELS PLANS DE PENSIONS PRIVATS?.....	pàg.9
12.- AIXÍ, DESPRÉS DE TOT EL QUE HEM DIT, REALMENT QUI HI HA DARRERA DE LA REFORMA ACTUAL?.....	pàg.10
13.- ÉS CERT QUE ÉS INSOSTENIBLE EL SISTEMA DE PENSIONS DEGUT A L'ENVELLIMENT DE LA POBLACIÓ?.....	pàg.10
14.- QUINA ÉS LA TRISTA REALITAT A L'ESTAT ESPANYOL?.....	pàg.11
15.- QUINS SÓN ELS PUNTS CLAU QUE PLANTEJA LA REFORMA?.....	pàg.11
16.- QUINES SÓN LES CONSEQÜÈNCIES DE LA REFORMA PLANTEJADA?.....	pàg.12
17.- QUINS SÓN ELS COL·LECTIUS MÉS AFECTATS?.....	pàg.13
18.- QUINA ÉS LA NOSTRA PROPOSTA?.....	pàg.13
19.- QUINA HA DE SER LA NOSTRA RESPOSTA?.....	pàg.13

1.- QUÈ ÉS UN SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS?

És un mecanisme que l'Estat manté amb la finalitat de garantir uns recursos que en teoria permetin mantenir un nivell de vida digne a aquelles persones que han deixat de percebre una retribució salarial per causes alienes a la seva voluntat. Com poden ser la jubilació, la incapacitat o la mort.

El sistema públic de pensions forma part del sistema de la Seguretat Social, que és un instrument de l'estat que, a part de les pensions, avarca altres àmbits de protecció social.

L'article 41 de la Constitució de l'estat espanyol preveu que els poders públics han de mantenir un règim públic de Seguretat Social per tots els ciutadans i les ciutadanes, que garanteixi l'assistència i les prestacions socials suficients davant situacions de necessitat, especialment en cas d'atur.

També diu que l'assistència i les prestacions complementàries seran lliures.

2.- DE QUINS RISCOS ENS PROTEGEIX LA SEGURETAT SOCIAL?

La Seguretat Social cobreix les privacions que puguin patir els individus per malaltia, maternitat, accident de treball o malaltia professional, malaltia comuna, atur, incapacitat, vellesa i mort; i també la protecció en forma d'assistència mèdica i d'ajuda a les famílies amb infants.

Inclou així entre altres: l'assistència sanitària, les prestacions per incapacitat laboral, les prestacions per maternitat, les prestacions per atenció a la tercera edat, les prestacions per atur, les prestacions per viduïtat, les pensions de jubilació, etc.

3.- QUAN NEIX LA SEGURETAT SOCIAL?

El moviment obrer és el que comença la lluita perquè es garanteixi la seguretat i la protecció social durant el segle XIX. Són els moviments socialistes els que demanen la universalització de la protecció social, incorporant els drets socials i laborals com a part de la condició de ciutadania. En aquesta concepció, el finançament d'aquest dret havia de venir dels fons generals de l'estat i la provisió seria responsabilitat de l'estat. Aquest model es va desenvolupar en aquells països on el moviment obrer va ser més fort.

Va sorgir un altre model, en llocs on el moviment obrer tenia menys força i no va aconseguir la universalització davant l'oposició de les classes dominants; aquest model no universalista va garantir la protecció socials dels i les treballadores i de les seves famílies a través de les aportacions de les treballadores i les empresàries a les Caixes de la Seguretat Social.

La diferència fonamental entre ambdós models és que el primer és un sistema de solidaritat entre la ciutadania i el segon és un sistema d'estalvi forçós en el que els drets s'adquireixen segons el nivell d'aportacions basades en el mercat de treball.

4.- QUAN NEIX LA SEGURETAT SOCIAL A L'ESTAT ESPANYOL?

Va néixer de forma parcial al 1900, quan es va crear la primera assegurança social, la Llei d'Accidents de Treball. Posteriorment, al 1908 es va crear l'Institut Nacional de Previsió en el que s'integraven les caixes que gestionaven les assegurances socials que anaven sorgint.

Més endavant van néixer altres drets com el Retir Obrer (1919), l'Assegurança Obligatòria de Maternitat (1923), l'Assegurança d'Atur Forçós (1931), l'Assegurança de Malaltia (1942) i l'Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa (el SOVI) (1947).

Durant la dictadura es van promulgar lleis que van ser insuficients.

Va ser a la dècada dels vuitanta (ja es va preveure a l'article 41 de la Constitució) quan es va universalitzar el sistema de la Seguretat Social amb la idea que arribés a tota la ciutadania i també es van marcar les bases per la seva estabilitat financera.

Així, és a l'any 1985 quan s'implanta el sistema de la Seguretat Social tal i com el coneixem a dia d'avui. I els canvis i reformes que s'han fet han comportat una disminució dels drets i de les quantitats.

5.- COM ES FINANÇA LA SEGURETAT SOCIAL?

S'ha finançat amb el salari de les treballadores i els treballadors i dels impostos que pagaven totes les ciutadanes en proporcions que han anat variant al llarg dels temps i dels diferents països.

Amb l'aprovació del Pacte de Toledo (1995) es va establir la "separació de les fonts de finançament". Així:

- Les prestacions contributives es financen a través de les cotitzacions socials, que actualment suposen un 88'1%.
- Les prestacions no contributives i universals es financen a través de les aportacions del pressupost de l'Estat amb els impostos generals, que actualment suposen el 8'9%.

La Seguretat Social ha viscut en les darreres dècades diverses reformes, de les que donarem unes pinzellades a la següent pregunta. En cadascuna de les modificacions legals els mateixos agents socials signants (Govern, patronals i sindicats CCOO i UGT) han argumentat els canvis sobre la base d'unes suposades millores molt difícilment apreciables, però sobretot han defensat les contínues retallades en prestacions i drets socials apel·lant a la responsabilitat de la ciutadania per contenir un suposat dèficit públic -que només perceben les visions més catastrofistes i conservadores i de moment mai ha existit- i fer, per fi, sostenible el sistema.

6.- QUINES REFORMES HA PATIT EL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL DE L'ESTAT ESPANYOL?

A partir del 1985, amb la Llei 26/1985 de Mesures Urgents per la Racionalització de l'Estructura i Acció Protectora de la Seguretat Social, el sistema de pensions es manté en reforma permanent. Aquesta llei, que va ser contestada amb una vaga general, la primera de la “democràcia” contra el govern socialista, suposa un enduriment dels requisits d'accés al sistema de pensions, una retallada de la despesa en les pensions i la negativa a aplicar, per part del govern, una llei de pensions no contributives per a compensar els efectes negatius de la reforma.

Amb la reforma de 1985 es posen en marxa dos processos que encara continuen avui en dia: un de moderació o reducció de la despesa a llarg termini (endurant les condicions d'accés i aproximant la proporcionalitat entre les aportacions de les treballadores i les pensions percebudes) i l'altre de construcció de les condicions ideològiques i els instruments legals i institucionals per afavorir sistemes complementaris privats de pensions.

En concret, les reformes han fet:

- El 1985: s'augmenten els anys mínims de cotització per accedir a la jubilació, passant de 8 a 10 anys. Així es van deixar fóra les persones amb menys anys de cotització, sobretot dones.
- El 1997: s'augmenten de nou els anys mínims de cotització, a 15 anys (no reals ja que es computen les pagues extraordinàries). Cada cop es deixen fóra de la protecció social més col·lectius.
- El 2001: es va limitar l'incentivar el retard de la jubilació, modificant també els coeficients reductors, i reduint lleument les prestacions.
- El 2007: s'augmenta fins a 15 anys reals el mínim per accedir a la jubilació (amb una transitòria progressiva que s'aplica definitivament a l'any 2013), s'endureixen les condicions per accedir a la jubilació parcial (amb transitòria d'aplicació definitiva al 2014), una reducció de les quanties de les prestacions d'Invalidesa Permanent amb un no càlcul (pot reduir fins al 50% la prestació), etc.
- El maig del 2010: un “decretazo” elimina les transitòries de la jubilació parcial i s'aplica la situació més restrictiva (no estava prevista fins el 2015).

A la vegada, i a partir del 1987, s'han anat impulsant els plans i fons privats complementaris. Per exemple, la Llei de 1987 sobre Plans i Fons Privats, reforçada el 1995, amb la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

L'enduriment gradual de les condicions per percebre prestacions i a la seva reducció progressiva (tant en les prestacions d'atur com en les de jubilació, viduïtat o incapacitat), ha tingut en els darrers anys una preocupant acceleració a partir dels Pactes de Toledo de 1995.

En definitiva, per a la majoria de la població significa treballar més anys per a rebre menys prestacions. La jubilació sempre ha estat en el punt de mira. Els requisits d'accés s'han vist afectats des de només 8 anys de cotització fins els actuals 15 anys i la proposta de 20 anys, deixant sense protecció a milers de treballadors i treballadores. A la vegada, que la seva base reguladora era al 1985 la mitja dels 2 millors anys entre els últims 10 anys, a triar per la

treballadora, a la situació actual dels últims 15 anys, íntegrament, a la proposta dels 20 anys o, fins i tot, de totes les cotitzacions.

7.- QUÈ SÓN LES COTITZACIONS SOCIALS?

És una part del salari que hem de rebre les treballadores que es destina a finançar la Seguretat Social.

Si mirem les nostres nòmines, al Salari Brut que hauríem de percebre, sempre li són descomptats uns percentatges, que donen com a resultat el Salari Nét (o el salari que realment percebem). Dins de la quota de les cotitzacions a la Seguretat Social, és a dir, de les “aportacions” es pot distingir la cotització per diferents conceptes (article 8 del RD 2064/1995), entre ells, les aportacions que fem les treballadores a les cotitzacions de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta com:

- Contingències comunes que a l'any 2010 era del 4'70%).
- Atur que a l'any 2010 era del 1'55% i de l'1'60% al contracte de durada determinada.

Els tipus de cotització s'estableixen anualment a la Llei de Pressupostos de l'estat (el 2010: L 26/2009 art.129) i es desenvolupen per Ordre Ministerial (OM TIN/25/2010).

Així, efectivament, podem considerar que les pensions són part del nostre salari. Són un salari diferit i que es coneix, en termes econòmics, com part del salari indirecte.

8.- ÉS OBLIGATORI QUE ES FINANCI AIXÍ LA SEGURETAT SOCIAL?

No. Cada societat escull el model de finançament que considera més coherent o favorable amb els objectius que vol aconseguir.

9.- QUINS TIPUS DE SISTEMES DE PENSIONS HI HA?

Per una banda, els sistemes de pensions poden basar-se en dos models generals:

- El model contributiu: reben pensions aquelles persones que han cotitzat al llarg de la seva vida laboral. Sota aquest sistema els i les empresàries han de destinar a la Caixa de la Seguretat Social una part del salari de la treballadora en forma de cotitzacions socials.
- El model universalista o no contributiu: es basa en principis de solidaritat i reben pensions totes les persones d'una societat amb independència del que hagin treballat o no al llarg de la seva vida laboral.

Per l'altra banda, es distingeixen també dos models més:

- El sistema de repartiment: és aquell en que els treballadors i les treballadores van cotitzant dia a dia i amb els fons que s'han generat es paguen les pensions dels i les que es jubilen en aquell moment i tenen dret a percebre-les. En aquest sistema, les pensions futures es paguen amb les cotitzacions que dia a dia aportin les treballadores.
- El sistema de capitalització: és aquell en que cadascuna va acumulant, al llarg de la seva vida laboral i contributiva, la quantitat que després percebrà com a pensió.

10.- I NOSALTRES, QUIN SISTEMA TENIM?

Un sistema públic mixt que combina:

- El model contributiu: que té dos nivells el de la Seguretat social per totes les treballadores i el sistema de Classes Passives dels funcionaris públics.
- El model no contributiu o de prestacions universal, que no depèn de les cotitzacions efectuades sinó que es basa en situacions concretes (persones incapacitades per dur a terme una activitat laboral, persones que no han cobert el període mínim de cotització per a la jubilació, etc.).

A la vegada, el nostre sistema, és de repartiment.

El sistema públic és complementat, tot sovint i cada cop més, per plans de pensions privats ja que són els interessos de les entitats financeres, com ja s'ha anat explicant, els que semblen estar darrera de totes les reformes que s'han anat realitzant. A la següent pregunta en parlarem més a fons.

11.- QUÈ SÓN ELS PLANS DE PENSIONS PRIVATS?

Són diferents als plans de pensions públics. En realitat no són pensions, són fons privats constituïts amb els estalvis que cada persona va dipositant voluntàriament en una entitat gestora, generalment un banc, fins el moment de la seva jubilació. L'entitat gestora inverteix l'estalvi en algun actiu privat per obtenir-ne rendibilitat.

Al jubilar-se la persona pot retirar aquests fons que ha anat estalviant més la suma d'interessos que s'hagi produït. La suma pot transformar-se en una resta si els interessos són negatius.

Seria el més similar al model de capitalització però gestionat per les entitats privades que en treuen el seu benefici.

12.- AIXÍ, DESPRÉS DE TOT EL QUE HEM DIT, REALMENT QUI HI HA DARRERA DE LA REFORMA ACTUAL?

D'una banda, darrera hi ha les recomanacions del Banc Mundial. Aquest ja va publicar, al 1995, el primer estudi alarmant de la insostenibilitat financera de les pensions basades en un sistema de repartiment.

De l'altra banda, els bancs i les caixes. Múltiples estudis ja fa anys que anuncien l'arribada d'un dèficit a la Seguretat Social. I és que bancs i caixes d'estalvi, segons Vicenç Navarro i altres, tenen molts interessos en aquesta reforma. Els plans de pensions privats estan en crisi profunda i les decisions que es prenguin els poden afectar de manera molt significativa. Si es limita la cobertura de les pensions públiques està clar que es facilitaran i estimularan les assegurances privades, que substituiran o complementaran les públiques.

La Banca té grans interessos en jocs i la seva influència política, mediàtica i acadèmica és enorme. El seu objectiu és així, fent ús de tots els seus mitjans, convèncer a la població que el sistema de pensions públiques no és viable tal i com està i que només pot sobreviure reduint-les significativament. A l'estat espanyol la banca ha estat i continua essent el poder fàctic amb més influència, la majoria de la població percep que té més poder que el govern.

A més, cal recordar, que la Seguretat Social gestiona la major quantitat de diners d'un país, d'aquí que la banca, amb l'ajuda de la pressió dels mercats financers, hi vulgui intervenir.

13.- ÉS CERT QUE ÉS INSOSTENIBLE EL SISTEMA DE PENSIONS DEGUT A L'ENVELLIMENT DE LA POBLACIÓ?

La raó de la reforma és que les pensions públiques no són sostenibles perquè s'està allargant l'esperança de vida i hi ha menys naixements. En resum: "No hi ha suficients joves per mantenir tanta gent gran".

Darrera d'aquests arguments hi ha una clara voluntat de traspasar als bancs el control de l'estalvi col·lectiu en forma de plans privats. Cal tenir clar que fins ara el sistema de pensions mai ha perillat, tot i les alertes que ja parlen en aquest sentit des dels anys 90. Ans als contrari, ha gaudit de superàvit, fins i tot durant la crisi actual, quan s'han perdut, al conjunt de l'estat, més d'un milió de cotitzants.

Segons Vicenç Navarro, Juan López Torres i Alberto Garzón Espinosa, tots ells economistes amb reconegut prestigi, l'afirmació feta ignora diversos fets. Consideren que en el sistema de repartiment que existeix a l'estat espanyol no és important el nombre de joves per cada persona gran, sinó el nombre de cotitzants i la grandària de cada cotització per pensionista.

Així posen l'atenció en tres punts, s'hauria de ... :

- ... treballar en la línia d'augmentar el nombre de cotitzants facilitant la integració al mercat laboral dels col·lectius més perjudicats, com per exemple les dones, i les aturades.
- ... tenir en compte quina és la quantia de cotització de cada pensionista que va lligada, indiscutiblement, a la productivitat, per poder fer una valoració més fiable de la

viabilitat. I està clar que aquest és un paràmetre que va i anirà en augment. Del 1979 al 2009 la productivitat laboral ha augmentat un 77%.

- ... valorar que tot hi haver-hi reducció de cotitzants, aquests produeixen més. I és que un treballador actual produeix el que abans produïen 9 treballadores. Així, d'aquí 40 anys amb la meitat de treballadores per pensionista és bastant probable que es pugui sostenir el mateix nombre de pensionistes, ja que una treballadora produirà per sostenir més del doble de pensionistes que actualment.

Així, el volum d'ingressos a les caixes de la Seguretat Social no depèn només de l'envelliment. Hi ha altres factors que el condicionen clarament com: el nivell d'ocupació i atur existents, el nivell salarial, el creixement econòmic, la distribució de la renda, la qualitat de l'ocupació, la productivitat del treball, l'extensió de l'economia submergida, etc. Només quan tots o la majoria d'aquests factors evolucionessin negativament podria parlar-se de problemes financers en el sistema públic de pensions.

14.- QUINA ÉS LA TRISTA REALITAT A L'ESTAT ESPANYOL?

Actualment les estadístiques ens diuen que:

- El 71'75% dels pensionistes obté nòmines inferiors als 1.000 euros.
- El 58'5% percep nòmines inferiors a 600 euros, no arribant al Salari Mínim Interprofessional.
- La pensió mitjana contributiva a l'Estat espanyol és només el 68% de la mitjana de la Unió Europea dels 15.
- La despesa en pensions a l'estat espanyol és del 9% del PIB quan a la UE-15 la mitja és del 12%.
- La despesa per càpita a l'estat espanyol és de 995 euros, la més baixa de la UE, lluny dels 2.785 euros de l'estat francès.

15.- QUINS SÓN ELS PUNTS CLAU QUE PLANTEJA LA REFORMA?

Pel que fa a la pensió de jubilació contributiva:

- Ampliació de l'edat de 65 a 67 anys: penalitzant així totes les persones que es jubilin anticipadament i reduint entre un 12 i 16% les actuals prestacions. És absurd plantejar una mateixa edat de jubilació per a totes les professions. A la vegada que, la majoria de la població es jubila actualment als 62 anys, fet que probablement es mantindrà en detriment d'una menor prestació.

- Ampliació dels anys de càlcul de la Base Reguladora de 15 a 20: mesura que reduirà, segons les dades de la Seguretat Social, un 8'3% les prestacions finals.
- Ampliació de 15 a 20 anys de període mínim per a tenir dret a la jubilació: l'augment deixarà sense dret a la prestació a totes les persones, sobretot dones i precaris, amb vides laborals més curtes.
- Ampliació del període per percebre un 100% de la pensió dels 35 als 40 anys: afectant previsiblement a totes les treballadores, ja que reduirà un 2% la pensió per cada any que no s'arribi als 40 de cotització, reduint una mitja del 10% més de les prestacions.

Pel que fa al subsidi d'atur de majors de 52 anys:

- Si canvia l'edat de jubilació potser que es converteixi en subsidi de majors de 54 o 55 anys.

Pel que fa a la jubilació parcial:

- Si canvia l'edat de jubilació potser que els jubilats parcials hagin de treballar fins als 67 anys.
- Potser que s'iniciï la possibilitat de jubilar-se als 62 anys enlloc dels 60.

Pel que fa a la pensió de viduïtat:

- Només es donarà a qui pugui acreditar la dependència econòmicament.
- Progressiva eliminació per gran part de la població.

Pel que fa a la prestació per Incapacitat Temporal i Permanent:

- Es proposen nous càlculs de la seva Base Reguladora.
- Reducció de treballadores que hi tenen dret mitjançant directrius de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) i d'incentius a les i els metges de capçalera.

Pel que fa a la millora de prestacions per accident de treball:

- Possible eliminació o reducció del recàrrec en les prestacions per manca de mesures de seguretat que actualment pot comportar un augment del 30 al 50% en totes les prestacions.

16.- QUINES SÓN LES CONSEQÜÈNCIES DE LA REFORMA PLANTEJADA?

El 28 de gener el govern de l'estat espanyol pretén tancar la proposta de reforma del sistema públic de pensions que suposarà la retallada més important de la Seguretat Social feta en els darrers 30 anys.

És a dir, si les dades anteriorment exposades ja ens situen en una de les pitjors condicions en comparació amb la resta d'Europa, les reformes ens posaran en una situació pèssima. Que hi haurà:

- Més pensions a mínims.
- Més persones amb reducció del dret d'accés a les prestacions contributives.
- Reducció d'entre un 20 i un 30% de la prestació de jubilació.
- Reducció de les prestacions de viduïtat, invalidesa i incapacitat temporal.

17.- QUINS SÓN ELS COL·LECTIUS MÉS AFECTATS?

Les dones, les persones immigrades i les precàries en general seran les persones més afectades. Sobretot, perquè l'augment dels anys pel còmput de la cotització fa que moltes persones no hagin cotitzat durant tant de temps (per motius familiars, per cotitzacions parcials o perquè no porten tant de temps aquí) quedin fóra del sistema de prestacions contributives i que les prestacions siguin més reduïdes, ja que les cotitzacions, com més antigues són, més mínimes són.

A la vegada, les joves, pateixen cada cop situacions laborals més precàries i, si finalment, les aplicacions són progressives, es veuran més afectades en un futur.

18.- QUINA ÉS LA NOSTRA PROPOSTA?

Doncs és ben senzilla. Que el sistema de prestacions de la Seguretat Social no és negociable. Considerem que és un dret que no pot mesurar-se en termes de dèficit i benefici.

És un dret que volem que sigui universal al que hi tingui accés tothom. Volem que es millorin en quantitat i qualitat de les prestacions i que no es segueixin les directrius del Banc Mundial ni tampoc les de bancs i caixes que només miren pels seus interessos privats.

19.- QUINA HA DE SER LA NOSTRA RESPOSTA?

No podem quedar-nos impassibles davant d'això i per tant la CGT fem una campanya de informació i sensibilització d'un assumpte tan important com es que s'abarateixin les pensions i la jubilació es retardi dos anys. La CGT fem una crida a tota la ciutadania a fer una mobilització general per que es retiri una mesura que considerem injusta i que únicament beneficiarà a les entitats financeres, verdaderes impulsores de aquesta agressió al conjunt de la societat.

ON TROBAR-NOS

<p>Federació Local de BARCELONA Via Laietana 18, 9è 08003 Barcelona Telf. 933.103.362 Fax 933.107.080 flbcn@cgtbarcelona.org</p>	<p>Federació Comarcal BARCELONÈS NORD c/ Alfons XII 109, 08912 Badalona Telf. 933.831.803 Fax 933.831.803 cgt_bn@yahoo.es</p>
<p>Federació Comarcal del BAIX CAMP / PRIORAT c/ Raval de Santa Anna 13, 2n 43201 Reus Apartat de Correus 634 - CP43280 Reus Telf. 977.340.883 Fax 977.128.041 baixc-p@cgtcatalunya.cat</p>	<p>Federació Comarcal del BAIX LLOBREGAT Carretera d'Esplugues 46, 08940 Cornellà de Llobregat Telf. 93 377 91 63 Fax 93 377 75 51 cgtbaixll@cgtcatalunya.cat</p>
<p>Federació Comarcal del BAIX PENEDES c/ Nord 11-13, 3r 43700 El Vendrell Telf. 977.660.932 Fax 977.660.932 cgtbaixpenedes@cgtcatalunya.cat</p>	<p>Federació Local de Berga c/ Del Balç número 4 baixos, 08600 Berga Telèfon 938.216.747 sad@cgtberga.org</p>
<p>Federació Local de CASTELLAR DEL VALLÈS c/ Pedrissos 9 bis, 08211 Castellar del Vallès Telf. 937.142.121 Fax 937.142.121 cgt.castellar-v@terra.es</p>	<p>Federació Intercomarcal del GARRAF / ALT PENEDES c/ Lepant 23, baixos esquerra, 08800 Vilanova i la Geltrú Telf. 938.934.261 Fax 938.934.261 cgtvng@cgtcatalunya.cat</p>
<p>Federació Intercomarcal de GIRONA Av. Sant Narcís 28, entr. 2a 17005 Girona Telf. 972.231.034 Fax 972.231.219 cgt_gir@cgtcatalunya.cat</p>	<p>Federació Comarcal de L'ANOIA C/ Clavells 11, 08700 Igualada Telf. 938.042.985 Fax 938.042.985 cgtanoia@yahoo.es</p>
<p>Federació Intercomarcal de PONENT (LLEIDA) Pl. Catalunya 2 8é, 25002 Lleida Telf. 973.275.357 Fax 973.271.630 lleida@cgtcatalunya.cat</p>	<p>Federació Local de MANRESA c/ Circumval·lació 77 2n, 08240 Manresa Telf. 938.747.260 Fax 938.747.559 manre@cgtcatalunya.cat</p>
<p>Federació Comarcal del MARESME Plaça de Cuba, 18, 2on, 08302 Mataró Telf. 937.909.034 Fax 937.909.034 maresme.cgt@gmail.com</p>	<p>Federació Local de RUBÍ c/ Colom 3-5, 08191 Rubí Telf. 935.881.796 Fax 935.881.796 flcgt_rubi@hotmail.com</p>
<p>Federació Local de SABADELL C/ Rosselló, 10 - 08207 Sabadell Telf. 937.450.197 Fax 937.450.197 cgtsabadell@hotmail.com</p>	<p>Federació Local de SALLENT Clos, 5, 1a, 08650 Sallent Tel. 938.370.724 Fax 938.206.361 sallent@cgtcatalunya.cat</p>
<p>Federació Intercomarcal de TARRAGONA Rambla Nova 97-99, 2n 1a 43001 Tarragona Telf. 977.242.580 Fax 977.241.528 cgttarragona@cgtcatalunya.cat</p>	<p>Federació Local de TERRASSA c/Ramon Llull 130-136, 08228 Terrassa Telf. 937.887.947 Fax 937.894.504 cgtterrassafl@gmail.com</p>
<p>Federació Comarcal del VALLÈS ORIENTAL c/ Francesc Macià 51 - 08100 Mollet del Vallès Telf. 935.931.545 Fax 935.793.173 cgt_mollet@hotmail.com</p>	<p>Sindicat de la Muntanya-PILUM CGT Plaça Major 5, 25560 Sort Tel. 633 322 033 pilumcgt@gmail.com</p>

Edita:

**Secretariat Permanent del Comitè
Confederal de la CGT de Catalunya**

Via Laietana 18, 9a. planta – 08003 Barcelona –

Tel. 933103362 – Fax 933107110

www.cgtcatalunya.cat spccc@cgtcatalunya.cat

- Secretaria de Jurídica –

s-juridica@cgtcatalunya.cat